

# CSALÁDUNK

## A SZEKSZÁRDI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA

### CÍM NÉLKÜL

Az egyházi liturgikus évtorta adventi szelete sokféle módon ízesíthető, mégis mindegyik „recept” hozzávalói között szerepel a várakozás zamatának elemi alkotórésze. Minden évben szeretnénk, ha tápláló lenne a lelki „sütemény”. S ha szívünkben valódi vágyakozás mocorog, rá kell ébrednünk arra, hogy tulajdonképpen nem is olyan könnyű jó szakácsnak lenni. Vágyakozásunk várakozás. Elegünk van saját receptjeink megszokott direktíváiból, kellene valami igazi jó, az Igazság java. Egek nyíljatok meg, harmatozzatok magasságok, Istenem, látogass be sötétiségében nyomorgó szívem zúgaiba! Őszinte sóvárgásunk azonban csakhamar zátonyra fut, mivel bölcsességtől öntudatos énünk pontosan meg kívánja szabni Isten Fiának a megváltás, a nagy látogatás protokollját, forgatókönyvének kellemes variánsát. „Uram, ha ezt így alakítod, imádkozni fogok, s majd megbocsátok ha...”, s ha adsz erőt, hogy XY-t szeressem, akkor én leszek a szekszárdi szent Skizofrénia! Urunknak nincs könnyű dolga, hiszen mi öntöttük meg magunknak a megváltó bálványfigurát, Szentháromságos becenevet kölcsönözve neki. Uram, irgalmazz nekünk, tudatlanoknak!” (Két évezreddel ezelőtt senki sem terített ilyen jól megkonstruált programszöveget a gyermek Jézusnak, s talán azért tudott egy világ megváltója lenni.)

A várakozás lelkünk elcsendesülése. Ez a csend az egyetlen kulcs életünk minden ajtajához, melynek meg kell nyílnia a Szentség előtt. A csend olyan, mint egy jó meleg kandalló, melynek közelében felengednek szorongásaink, görcsös elképzeléseink, féltelmeink, s betoppanhat az, Aki Jósággal tudja mindezt felölelni, s ingyenes orvossággal gyógyítja. Az igaz Istennel való találkozás, éltető együttlét olyan, mint az elveszett kincsek megtalálása. Búvárkodnunk kell az alázat és őszinteség mélységeiben, hogy eltékozolt ajándékaink újból latba essenek jóságunk mérlegén. Ne erőlködünk jámbor elszántsággal, csak pazaroljunk minden napunkból egy kis őszinte időt Istenre, s Ő nem fog bután bambulni, mint annak idején a gyönyörűségecses anyabörjű. Ha kántorunk rázendít: „Harmatozzatok”, ne felejsd el: „kettőn áll a vásár”. Ebben a „vásárban” ellenértéket nem adhatunk, hisz nincsen semmink. De hidd el, felpezsdül az egész mennyei sereg néhány „Istenre pazarolt” őszinte percedért. Van egy perced?

Károly atya

### „Menjünk mi is Betlehembe!”

Miért tudnak jobban örülni a gyerekek a karácsonynak, mint a felnőttek?

Felnőttségünkben cipeljük magunkkal a múltunkat, csalódásainkat, fáradtak, gondterheltek vagyunk. A gyerekek viszont önfeledten, a pillanatnak élnek, mintha karácsony lenne mindig, érzik, tudják: van, aki gondoskodik róluk, van, aki segít rajtuk. Szeretik őket.

A Szent Rita Katolikus Óvodában nevelők, óvodások együtt éljük át a karácsony előtti várakozás örömeit, próbáljuk átadni az ünnep igazi tartalmát. Advent, a várakozás, jelképe a fény, Jézus érkezését jelenti, amit egyre több gyertya világít meg.

Közösen készítettünk szülőkkel, gyerekekkel adventi koszorút, melyet Károly atya, ünnepség keretében megáldott és megszentelt. Ezt a kicsi fényt vitte haza minden kisgyerek az otthonába a koszorúján. Adventi naptár díszít minden csoportszobát, az ablakcskák ajándékot rejtenek a jóknak.

Kicsi lelkük jóságait arany, piros csillagok, szivecskék formájában a kis Jézus készülő ruhácskájára rakják. A várakozást „megédesítette” Szent Miklós, aki sok-sok édességgel, gyümölcscsel töltötte meg az óvodások kis csizmáját, mellé bábokat, apró játékokat, festékeket hozott. Sok-sok zene színesíti napjainkat, Diótörő bábjáték, karácsonyi hangverseny vár még a kicsikre. A nagycsoportosok nem csak kaptak, már adni is tudtak másoknak, örömteli perceket szereztek idősebb néneknek, bácsiknak Miklós püspök legendájának eljátszásával. Karácsonyra óvodástársait is meglepi Betlehemes játékkal.

Szorgos kis kezek készítik a csuhé angyalkákat, karácsonyfa díszeket, mézeskalács figurákat. Luca napján búzát vetünk a saját készítésű agyagtálakba.

Bennünket a szeretet csillaga vezérel, hogy lélekben elvigyük óvodásainkat Betlehembe. Legnagyobb örömet akkor szerezzük meg gyermekeinknek, ha ilyenkor időt szakítunk arra, hogy esténként a család együtt van az adventi gyertya fényénél, együtt beszélgetünk, énekelünk, mesélünk, imádkozunk velük.

Együtt éljük át, legyünk velük, értük ebben a meglepetéseket, titkokat rejtő, csodát váró időben. Magunk is örömet leljük majd benne.

Menjünk együtt Betlehembe!

Szilyné Simon Ágnes

### Quo vadis?

Mindenért megfizettem  
Szeretetet pénzért vettem...  
PéNZÉRT vagy valami másért?  
Se pénzem se vagyonom  
Nincsen, most adjon  
szeretetet az Isten!  
Az Isten akit sosem hittem  
Másokat is kinevettem...  
Most mégis érzem, hiszem,  
hogy a kis jászol...  
Bűnös lelkemért is gyászol...  
Mennyi szűrős kicsi szalma  
Minden bűnöm ott van rajta  
Ott van már a kereszt fénye,  
hogy helyettem még azt is vigye!  
Lehet szeretet ebben a  
szeretetlenküli világba?  
Emberek...  
Emlékezzünk a keresztfára...  
Szerethet-e az Isten ha ilyen vagyok?  
Ő tudhat mindent, ilyennek alkotott...  
Ilyennek alkotott?  
Megtettem-e mindent amit megtehettem?  
Viszontszerettem-e amikor szerettek?  
Elszámolnom a múlttal nehéz,  
nehéz szembe nézni...  
Nehéz a kis jászolban fekvő  
kicsi Jézuskától...  
Irgalmat remélni!

Virág Irén



Szily Akos gránkaja (részlet)

## Lourdes 2001. május

Csak állok szótlánul a Grottánál, illetve nem is szótlánul, hiszen a rózsafüzért imádkozom, mint itt mindenki, ahogy a Szűzanya kérte. A nap csodálatosan süt, az emberek arcán visszatükröződni látom, amit magam is érzek, a Szűzanya reményteljes biztatását: „Ne félj, ne aggódj, szüntelenül közbenjárók érted”.

Mintha háttérbe szorulnának gyarlóságaink! Itt más erő az úr! Égi Édesanyánk jelenléte az egész várost beborítja, mindenütt szeretetteljes légkör uralkodik. A Szeplőtelen Fogantatás! Menny és föld itt találkozik, az áhitat végtelen.

Váratlan meglepetés mindannyiunknak, hogy itt-tartózkodásunkkal egybeesik a 43. Nemzetközi Katonai Zarándoklat! Lenyűgözött a számomra eddig ismeretlen tény okozta öröm, hogy európai és nem európai országok katonái a Lourdes-i Szűzanyához zarándokolnak évről-évre, immár 43. alkalommal! 15 ezer hívő katona igen fegyelmezett, de mégis vidám jelenléte tette még meghatóbbá benem Lourdes képét.

Felejthetetlen az a délutáni szentségi körmenet, ahol a Föld sok-sok országából színpompás egyenruhában eljött katonák között a történelmi zászlóval a magyar katonák is vonultak!

Ugyanígy különösen szép élmény volt a X. Pius-ról nevezett hatalmas föld alatti bazilikában tartott ünnepi vasárnapi szentmise, melyet a francia tábori püspökkel mutatott be több száz pap, s csodálatos hangú szövegek kápráztattak el bennünket. A hatalmas tömeg miatt csak az óriásvetítőkön tudtuk nyomon követni az eseményeket, ahol többször is láthattuk a magyar katonákat.

Sikerült ide visszajönnünk, amikor üres volt a templom, s ekkor jól látszott, hogy a cethalat szimbolizálja a belső kialakítás, a hatalmas beton oszlopok a hal bordái, igen szellemes megoldás. Magyar tervező ötlete!

Az egyik szövegeket másnap viszontláttuk a Rózsafüzér Bazilikában, épp szentmisét kezdett, francia pap volt. S ha már ez a bazilika is szóba ke-

rült, emlékezzünk meg a csodálatos mozaikokról, melyek a rózsafüzér tükait ábrázolják, s lehetetlen nem áhítattal imádkozni itt.

Az esti körmenetek is felejthetetlenek, az „Ave Maria”-ra magasba ropogó gyertya-tömeg, s az ezer nyelven önfeledten éneklő, imádkozó emberáradat le nem írható egyedüli, személyre szóló élmény, mert kegyelem. A legjobb talán mégis a Szűzanyával halkan beszélgetni a Grottánál. Balra száz csapból folyik a víz, amit ott oly természetesen itunk nap mint nap, most itthon de jó lenne még egy kicsi. Jobbra a fürdőházak, nagy a tömeg. Elsétálok arra, fiatalok egy csoportja karizmatikus dalokat énekel, boldogan mosolygok rájuk. Milyen sülyos betegek várnak ugyancsak mosolygva, türelmesen. Egyik útitársunk mesélte, hogy pár éve nem túl nagy bizakodással megfürdött a vízben és maga sem akarta elhinni, de elmúlt az az allergiája, melyet évek óta hiába kezeltek. Tudjuk nem csak betegek mennek a medencékhez és nem csak testi gyógyulásért.

Visszasétálok a barlanghoz, megint körbemelegyek. Ki tudja, ittlétem alatt hányadszor mondom el mondókámat a Szűzanyának, a magamét, a személyeset... és amit magammal hoztam. A Bernadett által kikapart forrás most üveglap alatt kristálytisztán csobog, s nemcsak a különös karszt víz forrása, hanem a kegyelmek és csodák forrása is. A jelenés helyén szelíden áll a Szűzanya kék övvel a derekán, sárga rózsákkal a lábainál. Innen csak megnyugodva, békével a szívünkben és örömtelien lehet elmenni. Folyton arra kell gondolnom, hogy 1858-ban Bernadett a rózsagyűjtéshez is magával vitte a rózsafüzért...

Nagyon megrázó volt a néhai börtönből kialakított szükséglakás látványa, ahol még annyi ágy sem fért el, ahányan voltak. Ott egy családnak élni... elképzelhetetlen! Bernadett a jobb módú nevelésülöklőtől mégis visszavágyott ide, a rémis Cachot-ba s ennek csak egyetlen egy oka lehetett: a szeretet. Ez a mi számunkra is nagy tanulság.

Ahogy így sorra veszem élményeimet, meg kell állapítanom, hogy Lourdes-ban minden felejthet-

len. Elsősorban a magyar nyelvű szentmisék, meg a nem magyar nyelvűek, melyekre nyilván nem véletlenül csöppentünk, hanem kegyelemből. Egy spanyol nyelvű szentmisén a Szent József templomban, melyet egy spanyol püspökkel együtt 9 pap mutatott be saját - betegekkel és kísérőikkel álló - zarándok csoportjuknak, igen meghitt perceket élünk át. Egy német nyelvű szentmisén lourdes-i áldásban részesültünk. A Szent Bernadett templom Örök Imádás Kápolnijában a vízözönput színbolizáló különös, több méter magas Oltárszentségtartó becsukottan is sejteti a benne rejlő élő Jézust. Egy nagy-nagy sátorban egész napos csendes Oltárszentség-imádás folyik.

Nagyszerű érzés volt nemcsak a Bazilikánál, hanem a város más terein is látni a piros-fehér-zöld magyar zászlót, s hol loboghatna szebben az Európai Unió 12 csillagot ábrázoló kék zászlaja is, ha nem Lourdes-ban, hiszen a zászló tervezőjét a Szűzanya Glóriáját képező 12 csillag ihlette. Felejthetetlen a keresztút a magyarok által 1912-ben állíttatott X. stációval, a szállásunk a Szent Péter-Központban, a táj, de főleg mégis a békés arcú, boldog tekintetű emberek.

Ismét a barlangnál vagyok, most sétáltam át a Gave folyó egyik hídján, hallatszok a víz hömpölygése. Azt mondja a Szűzanya: „Szent Viam terve összehasonlíthatatlanul jobb a te ötletednél, bátrabban hagyatkozz Rá!” Igaz, ezt otthon is mondja mindig a drága Mennyei Anyánk, de itt talán több erőt kapok, hogy legalább megpróbáljam Isten tervei szerint élni az életemet.

Lourdes-ban azért jó, mert - végül - mindenki szót fogadott s szót fogad a Szűzanyának, templom épült, imádkoznak a jelenési helven az emberek és körmenetet tartanak. Ha máshol is szót fogadnánk, nem gátnánk a kegyelmek áradását, amiknek jelenléte teljesen nyilvánvaló Lourdes-ban, 2001 májusában is. Csak állok szótlánul a Grottánál, itt más erő az úr.

Dr. Blaskovich Marietta

## Magunk ajánlása

Édes Szűzanya!  
Neked szánjuk magunkat  
Hisz' kinyilatkoztatad,  
hogy mindenki Anyja vagy.  
Vigyázz reánk Édesanyánk!  
'Ki, - vagy - a mi Anyánk!  
Szólíts, - nevelj, figyelmeztess,  
a veszélyben: takarj be a Te  
védelmező palástoddal.

Légy reményünk, segítségünk,  
mert Nélküled elveszünk.

Te az Angyaloknak is  
Királynéja vagy, s így,  
a harcban az Ó segítésükkel:  
Te diadalt aratsz,  
s mi hálásan járulunk  
Oltalmad alá, kik  
elnyertük pártfogásodat,  
Közbenjárásodat, - Fiadnál -  
Jézus Krisztusnál. Amen  
Szekszárd, 2001. augusztus

dr. Főglein János  
rokkantnyugdíjas

## KARITÁSZ 10 éves JUBILEUMI TALÁLKOZÓ

November 10-én ünnepelte újraelakulását 10. évfordulóját a Magyar Karitás (Caritas Hungarica) Gödöllőn, a Szent István Egyetem Sportcsarnokában. Az ország valamennyi egyházmegyéjéből képviseltették magukat a karitás csoportok. Ezernél több résztvevő találkozója, ünneplése volt, melyet Takács Nándor püspök atya nyitott meg. Ezt követően Karl-Joseph Rauber pápai nuncius olvasta fel a Szentatya üzenetét, hangsúlyozva, hogy az egyház szeretetszolgálat nem csak jótékonykodásból áll, hanem társadalmi felelősségvállalásból is.

Az egész napos program keretében a különböző karitás szervezetek, csoportok bemutatkozásával meglepődött előttünk az a szerteágazó, sokszínű munka, melyben egy a közös: a szeretet. A szeretettel végzett önzetlen segítség a rászorulókon. A beszámolókból kiderült, hogy mindennapjaink számos lehetőséget kínálnak rászoruló embertársaink megsegítésére. Példaérték a mélykúti karitás csoport munkája, széleskörű támogatottsága, a nagy létszámú önkéntesek odaadó, szeretetből fakadó tevékenysége. A Szombathelyi Egyházmegyei Karitás munkatársai játékos-vidám műsor keretében mutatták be komoly, hazai munkájukat és határon túli (Kárpátalja) ak-

cióikat. A szenvedélybetegek érdekében végzett munkát, annak intézményes formáját - a Rév hálózatot. (Az országban kilenc városban, köztük Szekszárdon is működik.) Majd a Tataházi Ifjúsági Karitás csoport felfrissülést nyújtó, kiváló előadásában gyönyörködhettünk, mely Árpádházi Szent Erzsébet. a nagy karitás szent életét mutatta be. Ezután pillanatképek következtek a magyar szentek, elsősorban István király példás életéből. Bemutatta munkáját a budapesti Hallássérült Pasztoráció, a nagymarosi Házi Szakápolási és Fogyatékosokat Támogató Szolgálat, a Sörédi Szellemi Sérült Testvérekért Alapítvány, a budapesti vasúti szociális szolgálat. Szomorúan szép és megható volt a Vakok Batthyány László Gyermekotthona (óvoda, általános iskola) bemutatkozása. Fehér Anna nővér 25 éve végzi odaadó, szeretetteljes szolgálatát a vakok és halmozottan sérült gyermekek megsegítése érdekében. Bemutatkozásuk záró gondolata névadójuk, Batthyány Strattmann László szemorvos mondása volt: „Ha igazán boldogok akartok lenni, tegyetek jót másokkal”. Végül az Országos Karitás beszámolója zárta a bemutatkozások sorát. Beszámoltak a hazai és a kárpátaljai árvízrel nyújtott segítségről, az ott szerzett tapasztalatokról. A nap háláadó szentmisével zárult, melyet Paskai László bíboros celebrált.

Dr. B. Tóth Mihályné  
karitás csoportvezető

## Cronica Demonica

A 608. sz. Schola Caritatis cserkészcsapat 2001-es őszi portyájának története

Zene: Árvalányhaj lengedez... (m. nd.)

Szöveg: K. C. őrsvezető

Elindult a kicsi csapat Szekszárdról,  
Kiscserkészek integettek a buszról,  
A nagyobbak beszélgettek, nevettek,  
Amíg végül Mecseknádasdra értek.

Találtak ott kiszögezve egy papírt:  
„Kincskereső, ide jöjjön, aki bír!”  
Tomi, Cili buzdította a népet,  
Azok pedig Alfonzóhoz betértek.

Tamás inas betessékelt mindenkit,  
Az ebédre meghívták a nagymamit.  
Bebe néni nyílt beszédet nem kerül:  
A titokra majd az este fény derül.

Délután felderítődött a terep,  
Hazahoztak mindenféle szemetet.  
Nem ment kárba, díszíti a sógyurmát,  
Azt, amit a sok ügyes kéz megformált.

Vacsi előtt kimegyünk az esőre,  
Kisértetház – nem félünk ám mi tőle,  
De a pince, az aztán a rémisztő,  
Nem gyullad meg a gyufa, ha nagyon kő.

Vacsorára megérkezett pap bácsi.  
Zacskós leves, pulykacomb – nem akármí!  
A padlóra jól kilocsant a lencse,  
Pap bácsinak forgott is a két szemé.

Este aztán „jött” az agg Alfonzó úr.  
(Közlekedik, hogy a lépcsőn leguru!)  
Elmondja nekünk a féltett, nagy titkát:  
Megírta ám a Magna de Mónikát.

Vele tartott Pista bácsi, a szomszéd,  
És látjuk már, mitől hírhedt a kastély:  
Két gonosz gróf az adókat elitta,  
Rajtuk ütött hamar a nép haragja.

Gonosz banya sanyargatta a népet,  
Ezért aztán hamarosan elégett.  
Volt egy gróf is, ki egy torz lényt alkotott,  
Aki aztán gazdájára rárontott.

Másnap reggel takarításba fogtunk,  
Kajamaradékon gyorsan túladtunk,  
Nagy nehezen csillog-villog már a ház,  
Pap bácsi a kulcs nélkül elautótkáz.

Gyalogtúra jó hosszú a nagy zsákkal,  
Kiscserkészek alig bírják már szusszal,  
Aztán végül Óbányára érkeznek,  
Ahol a sok paraszt várja már őket.

Kipakolás után jön a jó ebéd:  
Nincs lekvár, csak a lönchús meg a kenyér.  
Mindenféle üzenetek elrejtve,  
Legyen olyan okos, aki megfejtse!

Délután beindul a nagy focizás,  
Végül aztán mindenki már csupa sár.  
Origami, jó hosszú előadás,  
A vacsora finom krumpliciprikás.

Amikor mindenki nyugovóra tér,  
Vezetőség a bőrébe be nem fér,  
Felverik a többieket ordítva:  
„Kísértetek kísértének a házba!”

Az éjszaka nagyon gyorsan eltelik:  
Kísértettünk mi is majdnem reggelig  
A folyóban, a pincében, padláson,  
A titokzatosság nehogy megártson.

Igy hát másnap frissen, üdén ébredtünk,  
Volt egy busz is, amit éppen elértünk.  
Végre itthon! Nem is tudom elhinni,  
Hogy lehetett ilyen helyre elmenni?!

## AZ AJTÓ TITKA

János 10, 7-15. Ezzel a soha nem feledhető szentírásí rüsszel indult 5 évvel ezelőtt az Élet a Lélekben szeminárium. Mondhatjuk, hogy a „Családunk” hasábjain kezdődött minden, hiszen az első meghívó itt jelent meg 1996-ban. Akkor még senki sem gondolta, hogy közösséggé formálódunk. Az első szemináriumot még három követte, kiscsoportokban kezdtünk imádkozni rendszeresen, hetente – kéthetente s minden hónapban egyszer közösen is, tanítást hallgatva. A kiscsoportos összejövetelek sem társasági események, az imádkozás, Biblia-olvasás és tanúságtétel alakalmi, hasonlóan a havi találkozókhöz, lelki napokhoz. A kiscsoportok inkább zárt közösségek, de a havi alkalmakra, imaszolgálatra mindenkit szeretettel kívünk. Az ajtó titka hétről-hétre, hónapról-hónapra feltárul, csak ki-be kell sétálni rajta!

Felsorolni sem lehet, mennyi mindent kaptunk ez alatt az öt év alatt az Úrtól! A szerető Isten megismerését, a személyes törődés megtapasztalását, a közösséghez tartozást, a tanítványság ujjongó örömet, a karizmák egyszerűségét és ezerféleségét, a szolgálattétel mély békéjét, a Lélekre hagyatkozás fantasztikus kalandját, s nem utolsósorban a Szentírás napi olvasásának igényét. Nyugodtan mondhatom, hogy megváltozott az életünk – legnagyobb örömünkre. Nem könnyű a kapottakat befogadni sem, hát még átadni!

Tudjuk, hogy – mint minden közösségnek – nekünk is sokat kell fejlődni, gyarlóságainkkal és a kísértésekkel egyaránt meg kell küzdeni, a segítség elfogadását is tanulni kell. Így az évforduló tücsorduló szívünk hálaadása és egy kis kitarukozás is szeretett volna lenni a közös dicsőítésben. Varga László atya és dr. Kovács Gábor atya tanításait még sokáig fogjuk

emlegetni, a Hét Láng közösség gyógyító közbenjáró imaszolgálatát – próféciák alapján először élhettük át Szekszárdon. Az ajtó ismét feltárult, titka igen hívogató! A Lelki Napok résztvevői gyakorolhatták a jeruzsálemi közös dicsőítést, mely a Hét Láng közösség zenészeinek vezetése mellett történt. A hálaadó szentmisén Gábor atya karizmatikus homíliáját hallgathattuk, az átváltoztatás során nyelvi dicsőítő énekekkel áldottuk a Mindenhatót.

S hadd ragadjuk meg a jelen hasábokat ismét, hogy köszönetet mondjunk: elsősorban Béla atyának és Varga Laci atyának, hogy útjára indították ezt a megújulást Szekszárdon is, a kaposvári Szent Imre plébánia egész közösségének sok-sok fáradozásukért, Gál Péter és Keczely Károly atyáknak s közösségeik tagjainak, akik nemcsak tanításaikkal, hanem rendszeres lelki gondozással is segítettek bennünket, külön öröm volt számunkra, hogy Karcsi atya az évfordulóra is el tudott jönni.

Köszönet Marosi Izidor, Mayer Mihály s Bíró László püspök atyáknak a küldetési misékért és tanításkért, köszönet minden atyának, teológiai tanárnak és civilnek, a veszprémi, pécsi, bajai, szegedi, budapesti karizmatikus közösségek tagjainak, az itt szolgálatot teljesítő káplánoknak, akik az eltelt idő alatt előadást tartottak a Szentlélek Szemináriumokon, havi találkozókon, segítettek az életgyónásoknál, időt szakítottak szerény közösségünk formálásra. Köszönet Eperjes Károly színművésznek, akinek tanúságtételére a legtöbben voltak kíváncsiak. Köszönet mindazoknak, akik az évfordulón részt vettek, köszönet a gyóntatásért, köszönet a bonyhádi zenészeknek, akik nem először örvendeztették meg hallgatóságukat Szekszárdon. Az ajtó: Jézus maga, s bárki számára nyitva áll. Ámen. Szekszárd, 2001. november 30.

A Szekszárdi Karizmatikus Közösség

## Szeress!

Miért születünk, élünk  
Örülünk, szenvedünk?  
Miért küzdünk, harcolunk,  
Dolgozunk, kesergünk?  
Miért sírunk, nevetünk,  
Haragszunk, feledünk?  
Miért álmodunk, ébredünk,  
Kérünk, tervezünk?  
Sok-sok kérdés  
Melyekre nincs felelet,  
Hiába keressük,  
Csak találgatni lehet.  
De van egy fontos,  
Nagyon fontos dolog,  
Mitől szebb lesz az élet,  
S nagyobb az ember:  
Ez a SZERETET!  
Szeress mindenkit,  
Légy önzetlen,  
Adjál mindig,  
S ezzel Te is gazdagabb leszel.  
Adjál kedvességet, mosolyt,  
Szép szavakat, vigaszt,  
Adjál szeretetet  
S akkor majd Te is azt kapsz!

Mész Andrea · 1999. június 6.

## Belvárosi plébánia hirdetései

2001.

**December 7:** A Családpasztoráció valamint a cserkészek adventi estje a plébánián.

**December 8:** Ifjúsági Mikulás- nap a Wosinsky Közösségi Házban.

**December 9:** Katekumenek 'Reddicio' szertartása.

**December 14-16:** Adventi **Triduum**. Vezeti Binszky József, sükösi plébános, ifjúsági lelkipásztor. Ugyanez idő alatt, **14-én** a Katolikus Iskola tanulóinak, **15-én** pedig a városban máshol tanuló általános iskolások hittanosaiknak **LELKI NAP**.

**December 24-én 16 óra:** szentmise pásztorjártékkal.

**December 30-án 11 óra:** Jubiláns házaspárok szentmiséjét tartja Bíró László püspök úr.

2002.

**Január 22:** Zárszámadási és költségvetési egyházközségi képviselőtestületi gyűlés.

**Január 26:** Egyházközség képviselőtestületének **LELKI NAPJA**.

**Február 15:** Ifjúság szentmiséje.

**Március 15-17:** Nagyböjti **TRIDUUM**. Vezeti: P. Dióssi Kornél O.P. (domonkos atya)

### Egyházközségünk életéből

1. Nagy Norbert atyát püspök úr püspöki szertartónak nevezte ki, helyette pedig Tencz Károly atyát rendelte hozzánk káplánnak. Szeptember 20-án adták át egymásnak helyüket. Mindkettőjüket megszerettük. További munkájukra a jó Isten áldását kérjük.

2. Szekszárd városában a 2002. esztendőben felállítandó Szent István szoborra egyházközségünk 100.000 Ft-ot adományozott.

*Boldog Karácsonyt  
kívánunk  
minden Olvasónknak!*

### Ülvárosi plébánia hírei

**Kisboldogasszonytól Gaudete vasárnapig**

#### MEGKERESZTELTEK

Böte Dalma  
Balázs Dóra Andrea  
Balázs Orsolya  
Soós Ádám  
Varga Ramóna  
Kardos Csaba  
Sziij Anita  
Blaht András  
Szabó Máté  
Sárközi Dávid

#### MEGHALTAK

Baka István  
Dr. Prantner József  
Simon József  
Grénus István  
Csuka István  
Zei Józsefné  
Marton Józsefné  
Tóth István  
Dr. Márkly Györgyi  
Kovács Ferencné  
Marosi Jánosné  
Dr. Bartha Lászlóné  
Dorogi László  
Czank János

#### MEGESKETTEK

Hajdler István Csaba – Fonyódi Klára  
Dobos János – Mankovics Krisztina

## Belvárosi plébánia hírei

2001. augusztus 21-től december 8-ig

#### MEGKERESZTELTEK

Ruip Gergő Máté  
Agoston Andrea  
Juhász Botond  
Kőszegi Kevin  
Kuti Attila  
Kuti Veronika  
Sárecz Adrienn  
Pék Bálint Márk  
Pesti Patricia  
Valigura Tamás  
Horváth Ákos  
Gyalus Bence  
Ruppert Péter  
Benedek Bence  
Balogh Laura  
Vesztergombi András  
Máté Balázs  
Prischecky Fanni Anna  
Uzsák András Márk  
Becker Barbara  
Szabó Domán Máté

#### MEGHALTAK

Dr. Kunczer Jenőné  
Eördögh Árpád  
Frey János  
Pósta Lajos  
Fábián Józsefné  
Milyók Viktor Ferenc  
Óra István  
Zsoldos Aurél  
Farkas István  
Kolompár Andrásné  
Halmosi Jánosné  
Ohn Ádámné  
Marton Györgyné  
Sólyom Györgyné  
Barta Ferenc  
Czéh Mihály  
Baumann József  
Tiringer Istvánné  
Szunyogh Béláné  
Jung Jánosné  
Kovács Ferenc  
Rác Imréné  
Sziijártó Vivien  
Kolompár Gyula

Pusztaszeri Máttyás  
Csuka István  
Kujáni Gáborné  
Somogyi Andrásné  
ifj. Mozolán János  
Praimajer György  
Zsödfő Sándor  
Huth György  
Kalmár Zita Gyöngyi  
Nagy Ignácné  
Kófiás Ferencné  
Balogh Károly  
Takács Ferencné  
Klézi István

Széles Jenőné  
Rádai Nándorné  
Szabó Józsefné  
Hirth Károlyné  
Boros Gyuláné  
Hanák Andrásné  
Laczkó Lászlóné  
Almacht László  
Bodnár Gábor  
Kovács József  
Óllé Lajos  
ifj. Sárközi József  
Szászi Mária

#### MEGESKETTEK

Sántha Zoltán – Kovács Zita  
Kenéz Tamás – Böröcz Edit  
György Zoltán Imre – Agoston Andrea Mónika  
Obendorf Henrik – Manzinger Mariann  
Nemes János – Török Ágnes  
Pjesovszky Csaba – Rubint Mária  
Nemes Árpád – Tóth Anna  
Durgonics László – Bucher Beáta  
Gergely István Csaba – Szakács Hajnalika  
Szárász János – Németh Katalin  
Wirth János – Schumacher Teréz  
Benedek Zoltán – Czikk Adrienn  
Schubert Félix – Csató Szilvia  
Lovasi Attila – Taksonyi Erika

## Krisztusban

### kedves Testvéreim!

Béla atya megkért, hogy írjak egy cikket a Svetitsről, melyet örömmel teljesítek.

Az iskola Debrecen belvárosában van és ez a hatalmas épület nem csupán gimnázium, hanem kollégium, óvoda, általános iskola és rendház is egyben. A Miasszonyunkról Nevezett Szegény Iskolánövérök vezetik, akik elsősorban Istennek, de nekünk, diákoknak is szentelték életüket.

Az iskolában nem csak nővérek, hanem világi tanárok is tanítanak. Itt az ember nem csak tanulmányilag, de lelkiileg is megerősödik, hiszen a nővérek mindenkire odafigyelnek és példaként járnak előttünk.

A mindennapoknak megvan a maga rendje, de hogy ne legyenek oly szürkek, mindig szerveznek nekünk valamilyen különleges programot. Legutóbb például a Testvérek koncertje, ill. Simon András művész úr tanúságtétele gazdagított bennünket.

Személyem szerint nagyon jó érzem itt magam és erőt ad, hogy előttem már több szekszárdi is végigjárta ezt az utat.

Cikkemet pedig egy idézettel zárnám, mellyel mindenkinek áldott karácsonyi ünnepeket szeretnék kívánni.

„Az Úr maga ad nektek jelet, íme a Szűz fogan, fiút szül és Emmanuelnek nevezi el.”  
(Iz 7,4)

Emmanuel, azaz velünk az Isten!  
Imádságos szeretettel:

*Deák Piroska*

## Krisztus Királyt ünnepeltük

A Jézus Szíve Család Országos Központjának hívására az egész országban 2001. november 25-én délután 2 órakor összegyűltek a Jézus Szentséges Szívét tisztelő testvéreink közös Szentségimádásra. Így történt ez nálunk is a Belvárosi Templomban. Nemcsak a szekszárdi, hanem a környező települések családtagjai is elzarándokoltak az ünnepre.

A közös imádság célja az volt – mint ahogy Miklós Dezső országos vezetőnk megfogalmazta –, hogy Krisztus Király trónusát önmagunk szívében megszilárdítsuk, Ő rendelkez velünk, Ő uralkodjék bennünk.

A kihelyezett Oltáriszentség előtt énekelve, imádkozva bensőségesen tölthettünk el egy órát az Úr Jézussal.

Öröm volt együtt lenni a testvérekkel, hisz mindannyian ugyanazon a keskeny ösvényen kívánunk haladni célunk felé, még ha időnként el is kalandozunk. Biztosak lehetünk abban, hogy Urunk hűsége visszavezet bennünket.

A szentségimádást az „Egy óra a szentségi Jézussal” című imakönyvből végeztük. Befejezésül mindnyájan elmondtuk Krisztus Királyhoz szóló felajánló imánkat, majd elénekeltek a pápai és a nemzeti himnuszunkat.

Köszönjük Béla atyának, kántorunknak és az egybegyűlt testvéreknek, hogy imáikkal, énekükkel és szeretetükkel méltóképpen megünnepelhettük Krisztus Királyt.

„Aki egyedül halhatatlan, aki megközelíthetetlen fényességben lakik.” (1 Tim 6,16)

Övé a dicsőség, a tisztelet és a hatalom, mindörökkön örökké. Ámen

Kovács Jánosné

A Szekszárdi Jézus Szíve Család vezetője

A kiadvány a Szekszárdi Egyházközség tájékoztatója.  
Kereskedelmi forgalomba nem kerül.  
Az egyházközség tagjai írták, illetve szerkesztették.  
Készítette Schubert Judit és Péter